

Frå mine land postbud-dager 1910-1918.

Av Johan O. Sørli.

II

Det var gjennomgående vakkert vær sommeren 1910. Klår luft og stilla. Då var det virkelig ei hugnad å være postmann. Men om hausten forandra været seg til regn og orkanaktig storm av nordvest. Då var det ikke morsomt å ferdes med posten. Ferdselen gikk over sjø og land over fjell og dal tildels over mindre beferde strøk. Og då var det ingen bygde- eller kolo-nisasjonsvei som nå, bare en mindre opparbeid veistubb her og der.

Det var ikke bare den hausten, men mange ganger i dei seinere åra og at det var å kjempe med sjø og is på Laukhella-sundet, stampe over villmark og myrer, over vatn og elver, i uvær og uføre, natt og dag — ofte med piskende regn og hagl eller forrykende snøkov midt i ansiktet.

Vinteren 1911 var en styggeværsvinter. Snø og fukk hørte til dagens orden. Det var nesten kver gang jeg skulde gå frå Høgli over fjellet til Seljemo at skirenna var overføket, og jeg måtte brøyte vei i den djupe snø. Men det var og fint vær og godt skiføre nå og da vinteren 1911 som i de seinere vintrer. Då gikk det hurtig og galant med postbefordringa og framkomsten.

Ja, det var mange gode turer og morsomme stunder, i de år jeg gikk med posten. Men det meste av disse minner er runnet i glemselens hav desverre.